

Tisztelt Biharkeresztesi Lakosok!

Bizonyára mindannyian értesültek a híradásokról a Romániában történt árvízi katasztrófáról.

A természeti erők pusztítása sok település, sok ember tragédiáját okozta.

Ilyenkor minden jóérzésű ember a segítségre gondol. Ezt teszi önkormányzatunk is, amikor az árvíz-sújtotta települések megsegítésére kérjük fel városunk minden lakóját.

Gyűjtésre, adományozásra szólítunk fel.

Úgy tájékozódunk, hogy szinte minden segítséget szívesen vesznek.

Szükség van pénz adományra, hogy abból tisztítószert, élelmiszert vásárolhassunk, de ruhára, bútorra, játékra, technikai eszközökre stb. is.

Számlaszámunk: a biharkeresztesi Takarékszövetkezetnél vezetett 6000013-10015586 sz. „árvízkárosultak” elnevezésű számla.

A gyűjtés helye, ahol az adományokat fogadják a Kossuth úti iskola.

Az akció szeptember végéig tart, az adományokat fogadják minden szerdán és pénteken 10-12 h között.

Kérünk minden lakosunkat, minden intézmény vezetőjét segítse a rászorulókat.

Az adományokat szeptember végén egy, a Román nagykövetséggel egyeztetett településre visszük el.

Köszönöm megértésüket és segítségüket.

Biharkeresztes, 2005. július 29.

Fülöp Mihály polgármester

BOCSKAI ISTVÁN GIMNÁZIUM, SZAKKÉPZŐ ISKOLA ÉS DIÁKOTTHON

vezetősége tájékoztatja az iskola tanulóit és szüleit a következőkről:

- Pótvizsgák, különbözeti vizsgák:
2005. augusztus 30-31-én 8 órától lesznek
- Tankönyvek osztása:
2005. augusztus 30-án 8-15 óráig
2005. augusztus 31-én 8-17 óráig
- Tanévnyitó ünnepség:
2005. szeptember 1-én 8 órától lesz
- Első tanítási nap:
2005. szeptember 1.

Az intézmény minden szerdán 8-12 között ügyeletet tart!

OMNIA MEA MECUM PORTO

(Mindenem, amim van, magammal hordom)

Forog e gondolat agyamban napok óta. Emlékszem, már április elején az invitáló polgármesteri felkérésre – ismét mélyebben, ütemesebben vert a szívem – mint a vonzó szerelem, mint a patak csörgedezése, mint a kép születése, mint a...

De nem jobban, mint a júniusi találkozás alkalmával. Délvidéken (csak úgy mondom) indulásomkor virágozott a Tisza. Millió szerelmi zümmögés, életet adó ünnepi haláltánc ez. Gyönyörű.

Így van ez a művészemberrel, ki életét, művészetét társul hordja magában, az alkotás öröme és annak marandósága révén, őszinte céllal, nemes emberséggel, odaadással.

Ingázó napszamosai vagyunk Mi a művészetnek, és oltáránál egy-egy póróznyi picike előrehaladással, alkotással áldozunk. Jöttünk és szerfelett örültünk egymásnak. Éjszakába nyúló beszélgetéseink újra és újra megerősítik, hogy gondjaink, bajaink azonosak, és a gyógyírt is közösen keressük.

Ha a keresztény embernek az ég és föld között kell választani, mi művészek itt Keresztesen immár hatodszor bizonyítjuk, hogy az alkotás egy elképzelt földi-égi műterem, és marad mindörökké.

És az sem mellékes, hogy az adaptációs periódus minimumra csökkent. Érkezőnk és máris alkotunk.

Mester a mesterrel, barát a barátal, na meg a hegedűvel. Az olajos oldószeres üvegek között jól megfér az Egri Bikavér, a Metaxa, és sörök üdítő, habos csábítása. Igen.

A „könyvtárban” rendszeresen, becsülettel leledzünk, és megérdemelten pihenünk. A helyzetképhez hozzájárul az is, hogy nap-nap után tömérdek farostot igényelünk! Ma már címkés pólónk is van. Köszönjük.

Köszönjük a Polgármester Úrnak, az Önkormányzatnak, és munkatársainak, hogy KERESZTESIEKKÉ avattak, hisz a város apraja, nagyja tiszteleg, köszön, elbeszélget, udvarol, szemez velünk, és elfogadott minket. Ez bizony, nem semmi!

Adjon az Isten néktek és nekünk művészeknek erőt, egészséget, hogy jövőre ismét megölelhessük egymást.

Szeret benneteket **Kerekes Sándor**

